

माहाकुल ति० महाकुले भवः कण् महाकुलोद्भवे । कञ्
माहाकुलोद्भवेति ।

माहात्म्य न० महात्मनो भावः व्यञ्ज् । महिमनि महत्त्वे ।
माहिष न० महिष्या इदम् कण् । महिषोदुग्धादौ सङ्गम-
खेदम् कण् । २तच्छृङ्गादौ ति० ।

माहिषिक पु० “महिषीत्युच्यते नारी या च खादु व्यभि-
चारिणी । तं दुष्टं काचयति यः स वै माहिषिकः
कृतः” काशीपु० उक्ते । व्यभिचारिणीपती “महिषी-
त्युच्यते नायां भग्नोपार्जितं धनम् । उपजीवति
यत्तस्याः स वै माहिषिकः कृतः” विष्णुपु० व्याख्यायां
नीलकण्ठवाक्योक्ते व्यभिचारिणीया श्रमोपार्जितद्रव्यो
जीविनि च । [पादिते सहस्रजातिभेदे कनरः ।

माहिष्य पु० महिष्यां भवः प्रज्ज् । जलेषु वेद्यायास्तृ-
माहेन्द्र पु० महेन्द्रस्यायम् कण् । ज्योतिषोक्ते महेन्द्रसम्-
न्निधिः इदम्भेदे । २पूर्वस्य दिशि इन्द्रपत्न्यां शनि च
सती राजनि० डीप् । [जीमव्या स्त्री कनरः डीप् ।

माहेय पु० महा अपत्यम सङ्गी+ठक् । मङ्गले शनरकादौ च
माहेय्वर ति० महेय्वरादधिगतम् बलं आगत कण् । महे-
य्वरतः प्राप्ते वि०कौ० शयवतिक्तायां स्त्री राजनि० डीप्
तखेदम् कण् “माहेय्वरी इषाकटा” इत्युक्ते शमात्रभेदे
४दुर्गामाले स्त्री डीप् ।

मि चेमे स्त्री० उभ० सक० कणिट् । मिमोति मिहते अमा-
सीत् अमात् । इव् क्लि मप् च मिलिमम् ।
अनु+आप्तिहेतुके परामर्शोपनयने ।
उप+आह्वयहेतुके आनये ।
प्र+वधार्थज्ञाने ।

मिच्छ वाधे हृदा० पर० सक० सेट् । मिच्छति अनिच्छीत् ।
मित ति० मि मा-वा-ह् । १परिमिते, २अन्ति १विम्रे च ।
मितक्रम पु० मितं परिमितं मृदु-गच्छति गम-कण्
उम् च । १गजे वि०कौ० स्त्रियां डीप् । २परिमिता-
मिति ति० स्त्रियां टाप् ।

मितद्रु पु० मितं द्रुति द्रवति वा झ नि० । सङ्ग्रे हेमच० ।
मितम्पच पु० मितं पचति पच कण् उम् च । १कपणे
कनरः । २परिमितपात्रके ति० ।

मिति स्त्री मा-मि-वा-क्तिन् । १ज्ञाने, २ज्ञाने, ३अवच्छेदे,
४विधेये च । ज्ञानमात्रस्य मितिमात्रमेषविषयकत्वमिति
पुराणः ।

मि(च)त न० मिद्यति क्लिद्यति मिद-त्वे । १क्लेशान्ते सुहृदि,

राज्ञां विप्रमानन्तरितमपादितरक्षिन् शराजनि तबो-
र्हयोरपि मध्यस्थमपस्य राज्ञहरणरूपैककार्यकरत्वात्
मिचत्वम् । मि-त् । एकतकारः १स्थेयं पु० कनरः
४अर्कड्ये ।

मिच्यु पु० मिचं याति या-कु । मिच्यत्वात् हेमच० ।

मिथ वधे मेधायाञ्च सक० आ० उभ० सेट् । मेधति-ते
अमेधीत् अमेधित । कदित् चकि न कुलः । [कनरः ।

मिथस् कण् मिथ-कण् । १रहसि, २अन्वित्यस्त्रित्वे
मिथि पु० मिथिराजपुत्रे विष्णुपु० ।

मिथिला स्त्री मिथि+अस्थेयं कण् । सनाथस्त्रातायां मिथि-
राजधान्याम् । [दितस्तृतीये राशौ च ।

मिथुन न० मिथ-उभय० क्लिप् । स्त्रीपुंष्वोर्युञ्जे २मेधा-
मिथ्या कण् मिथ-कण् । अयवाधे कसत्वे ।

मिथ्यादृष्टि स्त्री मिथ्या-सफकस्यापि अफकत्वेन दृष्टिः ।
नास्तिकतायां सफकस्यापि वैदिककर्मणो मिथ्यावत्त्वज्ञाने
कनरः । [वेमे करणे लुट् । यपचे भरतः ।

मिथ्यानिरसन न० मिथ्या निरस्यतेऽनेन निर+अव-
मिथ्याभियोग पु० मिथ्याभूतेनासत्वेनाभियोगः राक्षोऽन्तिके
वेदनम् अभि-बुल-धञ् । यतं मे धारयतीत्यसत्त्वज्ञाना
राक्षोऽन्तिके अभियोगे कनरः ।

मिथ्याभिग्रसन न० मिथ्याभूतेनासत्वेनाभिग्रसनम् अव-
वादः “त्वया कर्त्तव्यमपहतम्” इत्यपवादकथने ।

मिथ्याभिग्राम पु० मिथ्याभूतेनासत्वेनाभिग्रामोऽपवादः ।
मिथ्यापवादे । [अतद्वति तद्वत्त्वेन ज्ञाने ।

मिथ्यामति स्त्री मिथ्याभूतस्य मतिः सन-क्लिन् । आन्तो-
मिथ्योत्तर न० कर्म० । व्यवहारे “मिथ्येतत् नाभिजानामि
तदा तत् न सन्निति । अजातवाणि तत्त्वज्ञाने इति
मिथ्या चतुर्विधम्” इत्युक्तप्रकारे, उत्तरभेदे, (“मिथ्यो-
त्तरे पूर्ववादे”) इति कतिः । [कदित् चकि न कुलः ।

मिद वाधे मेधायाञ्च आ० उ० सक० सेट् । मेदति-ते अमेदीत्
मिद कोहे आ० आ० कुडि पु० सक० सेट् । मेदते इति
अनिदत् आदित् भावादौ क्ते मिचं मेदितम् ।

मिद कोहे वा कु० उभ०पक्षे आ० सक० सेट् इदित् । मिन्-
वति अमिन्दत्-त । पक्षे मिन्दति अमिन्दीत् ।

मिद कोहे दि० पर० सक० सेट् । मेद्यति-ते इति
अनिदत् अमेदीत् । आदित् क्ते मेदितं मिचम् ।

मिद कोहे पु० उभ० सक० सेट् । मेद्यति-ते अमीयदत्-त
मिन्विल ति० बाह्याविषयकारके । रोगभेदे २तयुते